

Отъ това следва, че практически политиката за ценитѣ на българскитѣ износни произведения е неразривно свързана съ политиката на агрикултурно-износната и пазарна политика, за които вече споменахме. Конкретно за нашитѣ условия, установяването на една политика на ценитѣ на износнитѣ ни произведения се явява като една отъ най-важнитѣ задачи въ тази областъ. Такава една политика трѣбва да обхване всички елементи при ценеобразуването, като държи смѣтка за вътрешнитѣ производствени условия и външнитѣ пазарни възможности. Само при такава една политика, ние ще можемъ да се явяваме подготвени за всички пазарни условия.

Ние трѣбва да се спремъ сжщо така и на въпроса за транспорта. Презъ последнитѣ 10 години, както Експортниятъ институтъ, така и Дирекцията на външната търговия е трѣбвало да се справятъ съ хронически вагонни кризи и съ значителни трудности въ речния и морски транспортъ. Независимо отъ това, обаче, трѣбва да се изтъкне, че сж били постигнати значителни тарифни облекчения презъ последнитѣ години, които срѣдно достигатъ до 50%. Ние следва да споменемъ още, че транспортната проблема въ Европа е била и е една отъ най-актуалнитѣ. Тя ще намѣри конкретно по-добро разрешение едва следъ настѣпването на нормални международни отношения.

Следъ тази обобщителна преценка, ние можемъ накрай да направимъ едно основно заключение върху предстоящитѣ задачи на нашата износно-търговска политика.

* * *

Като заключение отъ досегашната ни работа, ние можемъ да установимъ две основни положения:

1. Целта, която се преследваше при контролирането и насочването на нашия износъ отъ края на свѣтовната война до 1935 год. бѣ значително различна отъ тази, която си постави износно-търговската ни политика отъ 1935 год. до настоящата свѣтовна война. Фискално-камбинитѣ цели се замѣниха съ търговско-политически.